

Păsărica mării

Vasile Alecsandri

De trei zile-acum pe mare,
Navigând fără-ncetare,
Noi pământul l-am zărit!
Vântul suflă și ne-mpinge;
Orizonul ne încinge
Ca un cerc nemărginit.

În ce parte se repede,
Ochiul omului nu vede
Decât umede câmpii.
Marea-i lată și adâncă!
Cine știe mâine încă
De-om mai fi printre cei vii?

Ziua trece, ziua scade
Și pe gânduri omul cade,
Suspînând încetișor.
Noapte-aduce mii de stele,
Varsă-o lacrimă de dor.

Iar o păsărică vine
Prevestind țarmuri vecine,
Liman vesel și deschis.
Pe catarg ea saltă, cântă,
Ne uimește, ne încântă
Și-apoi zboară ca un vis.

Într-un suflet cu simțire
Astfel glasul de iubire
Sună dulce-ncântător,
Și din noaptea-ntunecată
Îl trezește de-i arată
Mult ferice viitor.

Astfel glasul libertății
Va suna-n ziua dreptății
Pentru biata țara mea,
Și din umbrele durerii
Steaua mândră-a învierii
Răsări-va pentru ea!